

De Platina Regel

In alle godsdiensten komt op een of andere manier de ‘gouden regel’ voor: ‘Behandel anderen zoals je zelf behandeld wilt worden’. Van belang is het de regel goed te verstaan: iemand kreeg een paar jaar geleden een spelcomputer voor z’n verjaardag van zijn voetbalvrienden, terwijl hij niet van videogames houdt. Ze waren er simpelweg vanuit gegaan dat hij hetzelfde soort cadeau leuk vindt als zij.

Om zulke inschattingsfouten te voorkomen hebben we een leefregel nodig die de Gouden Regel aanvult. Eentje die ons ervan bewust maakt dat we met anderen te maken hebben die *anders* zijn dan wij. Noem het de Platina Regel: ‘Behandel anderen zoveel mogelijk zoals *zij* behandeld willen worden.’ De Platina Regel vertrekt vanuit onwetendheid, nieuwsgierigheid en een ontvankelijke houding. Je kunt pas ethisch omgaan met een ander door eerst goed te luisteren en niet te snel willen reageren.

Misschien kunnen we juist hier een van de meest authentieke vormen van liefde herkennen: elkaar als gelijken ontmoeten, ieder met zijn eigen sterke punten en kwetsbaarheden, in een relatie van wederkerigheid en respect, waarbij we de waarde en waardigheid van iedere ander erkennen, zelfs in de moeilijkste omstandigheden. Het gaat erom aandachtig te kijken naar wie naast ons staat.

Hoe kunnen we deze Impuls van de Maand dan in praktijk brengen? Laten we op een nieuwe manier de liefde centraal stellen in ons leven. Laten we anderen concreet liefhebben, met creativiteit en verbeeldingskracht, en vooral door diep te luisteren, vanuit ons hart

Doris, een jonge vrouw uit Schotland, vertelt ons: „Tijdens onze regelmatige bezoeken aan een opvangcentrum voor daklozen kom ik terecht in een wereld die heel anders is dan de mijne. Ik weet dat het niet zozeer gaat om wat ik voel, maar dat het erom gaat lief te hebben. Op een dag vertrouwde een man met een diepe droefheid op zijn gezicht me toe dat hij er klaar voor was om er een einde aan te maken. Ik ben gewoon naar hem gaan luisteren, daarna hebben we samen een broodje en een kopje koffie gedeeld. En ik begreep dat luisteren en er zijn al een manier was om liefde te tonen. Toen het tijd was om te gaan, omhelsde hij me stevig en glimlachte hij naar me, terwijl hij zei dat wat we deden heel belangrijk was, niet alleen voor hem, maar voor iedereen die daar was. Ik voelde de ongelooflijke kracht van de liefde. Misschien heb ik hem niet ‘gered’, maar zijn dankbaarheid vervulde me met vreugde.